

Studiul 13: Să perseverăm în voia lui Dumnezeu!

Sabat după-amiază, 21 martie

De memorat:

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.”

1 Tesaloniceni 5:18

Această ultimă parte din Coloseni dezvăluie rețeaua mai largă de colaboratori ai lui Pavel. Faptele apostolilor îl prezintă lucrând mai întâi alături de Barnaba, apoi de Sila și oferă o imagine de ansamblu asupra celor trei călătorii misionare ale sale.

Săptămâna aceasta vom analiza strategia misionară a lui Pavel, care presupunea o folosire foarte eficientă a timpului și a resurselor pentru a ajunge în marile centre ale Imperiului Roman, precum și formarea unor lucrători laici promițători pentru a evangheliza orașele și satele pe care Pavel nu avea să le viziteze, cum ar fi Colose, Laodiceea și Hierapolis.

Prin vizite personale, în timpul călătoriilor sale, și mai ales prin epistole, ca deținut, Pavel crea în mod constant legături între oameni și biserici. El a recunoscut că succesul misiunii Evangheliei depindea de colaborarea tuturor – creștini evrei și neevrei; bărbați și femei; oameni precum Tihic, Aristarh, Iust, Epafra, Luca și Nimfa. Este interesant că se menționează și o scrisoare pe care a scris-o Laodiceei, dar care nu a ajuns până la noi. Pavel concentrează multe idei în aceste versete finale, inclusiv un îndemn personal adresat unui bărbat pe nume Arhip. Făcea tot ce putea pentru a consolida bisericile cât timp mai avea ocazia.

Lecții de misiune

Avem multe de învățat de la Pavel despre răspândirea Evangheliei. Călătoriile lui au acoperit o distanță estimată la 21.500 de kilometri. Este uimitor, având în vedere că mare parte din drum l-a parcurs pe jos și un timp a stat în închisoare. Pavel a petrecut o bună bucată de vreme în centre urbane comerciale precum Corintul și Efesul, de unde mesajul se putea propaga apoi în localitățile din răspândiri. De asemenea, se întorcea la bisericile pe care le înființase pentru a-i întări și încuraja pe noii credincioși. Când nu putea vizita personal bisericile, trimitea scrisori. În acest fel, credincioșii știau că îi păstrează în gând și că îi pasă de ei.

1. Compară Coloseni 4:7-9 cu Efeseni 6:21! Cum este descris Tihic și care sunt motivele invocate de Pavel pentru trimiterea lui și a lui Onisim la Colose?

Coloseni 4:7-9

⁷ Tot ce este cu privire la mine vă va spune Tihic, fratele preaiubit și slujitorul credincios, tovarășul meu de slujbă în Domnul.

⁸ Vi l-am trimis înadins, ca să luați cunoștință despre starea noastră și să vă mângâie inimile.

⁹ L-am trimis împreună cu Onisim, fratele credincios și preaiubit, care este dintre ai voștri. Ei vă vor spune tot ce se petrece pe aici.

Efeseni 6:21

²¹ Acum, ca să știți și voi despre mine, Tihic, preaiubitul frate și slujitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut totul.

Unele lucruri sunt transmise cel mai bine pe cale orală, nu în scris. Ar fi interesant de aflat ce vești le-au adus colosenilor cei doi bărbați. Judecând după intenția lui Pavel ca aceste lucruri să îi „mângâie” și să îi „încurajeze” (NTR) pe destinatari (Coloseni 4:7-9), probabil că veștile includeau detalii despre situația lui Pavel din închisoare. Oricum, un astfel de schimb de vești era important și pentru menținerea legăturilor personale care unesc credincioșii.

Tihic, al cărui nume înseamnă „favorizat”, era cu siguranță un emisar de încredere. Descrie ca „slujitorul credincios” și „tovarășul meu de slujbă”, el a fost

unul dintre cei doi bărbați din Asia aleși de Pavel (Faptele 20:4) să-l însoțească în călătoria sa cu colecta pentru credincioșii nevoiași din Ierusalim. De asemenea, a fost cu Pavel în timpul celei de-a doua întemnițări în Roma, de unde a fost trimis la Efes pentru a întări lucrarea de acolo (2 Timotei 4:12). Pavel s-a gândit și să-l trimită la Tit, în Creta (Tit 3:12). Tihic era însoțit de Onisim, pe care Pavel îl convertise la Roma (vezi Studiul 1) și pe care îl descrie drept „credincios”.

Se pare că și Pavel voia să afle despre situația credincioșilor din Colose. Nu ar fi fost dificil ca cineva să-i trimită vești, poate chiar prin Tihic. Acesta era un alt mod prin care Pavel își arăta dragostea și grija față de credincioșii de acolo, chiar dacă nu vizitase personal biserica, și prin care îi întărea în credință, pentru ca ei să poată ajunge la alții.

Cum arată aceste aspecte personale din epistolele lui Pavel nu numai caracterul lui, ci și, la un nivel elementar, validitatea slujirii sale?

Legături între biserici

Într-o lume conectată prin internet, rețele de socializare și nenumărate dispozitive, este dificil să ne imaginăm provocările cu care s-a confruntat Pavel în încercarea de a ajuta bisericile să simtă că fac parte din ceva mai amplu decât propriile comunități locale.

2. Citește Coloseni 4:10,11! Pe lângă trimiterea de vești prin intermediul emisarilor (Coloseni 4:7-9), prin ce alte mijloace a încurajat Pavel comunicarea? Având în vedere unele dintre problemele abordate de Pavel în această epistolă, ce mesaj e posibil să fi transmis el prin intermediul acestor salutări?

Coloseni 4:10,11

¹⁰ Aristarh, tovarășul meu de temniță, vă trimite sănătate; tot așa și Marcu, vărul lui Barnaba (cu privire la care ați primit porunci... dacă vine la voi, să-l primiți bine),

¹¹ și Isus, zis Iust: ei sunt din numărul celor tăiați împrejur și singurii care au lucrat împreună cu mine pentru Împărăția lui Dumnezeu, oameni care mi-au fost de mângâiere.

Coloseni 4:7-9

⁷ Tot ce este cu privire la mine vă va spune Tihic, fratele preaiubit și slujitorul credincios, tovarășul meu de slujbă în Domnul.

⁸ Vi l-am trimis înadins, ca să luați cunoștință despre starea noastră și să vă mângâie inimile.

⁹ L-am trimis împreună cu Onisim, fratele credincios și preaiubit, care este dintre ai voștri. Ei vă vor spune tot ce se petrece pe aici.

Prin aceste salutări, Pavel creează și cultivă legătura între credincioși. Aflăm aici că Marcu era vărul lui Barnaba. Pavel pregătește astfel terenul pentru posibila vizită a lui Marcu la Colose. Aristarh este descris literal ca „tovarășul meu prizonier de război”, adică era închis împreună cu Pavel. Amândoi erau soldați care purtau „armura lui Dumnezeu” (Efeseni 6:10,11, EDC100), luptând pentru a-l elibera pe robii lui Satana astfel încât aceștia să slujească în împărăția lui Dumnezeu (vezi 2 Timotei 2:1-4). Isus/Iust (nume evreiesc/roman care sună foarte

similar în greacă, precum Saul/Pavel) este și el recomandat colosenilor ca un lucrător de încredere al Evangheliei.

Pavel ține să menționeze că Aristarh, Marcu și Iust sunt credincioși evrei („din numărul celor tăiați împrejur”). Apoi enumeră trei credincioși dintre neamuri: Epafras, Luca și Dima (Coloseni 4:12-14). Este important că, în ciuda unor tensiuni din biserică dintre evrei și neevrei, acești slujitori ai Evangheliei pot să lucreze eficient împreună, uniți și în armonie. Dar folosirea cuvântului „singurii” (v. 11) pare să sugereze o anumită dezamăgire că nu i-au fost alături mai mulți creștini evrei. Cu toate acestea este important de remarcat că Ioan Marcu – cel care cu ani în urmă îi părăsise pe Pavel și pe Barnaba în timpul primei călătorii misionare (Faptele 13:13) – se dovedește nu doar loial, ci și o mângâiere pentru Pavel (Faptele 15:36-40).

Amenințările la adresa unității nu sunt o noutate. În ultimii ani, Biserica Adventistă a suferit schimbări profunde odată cu răspândirea la nivel global și diverse forțe au încercat să-i distrugă unitatea. Acest accent pus pe unitate se resimte la toate nivelurile bisericii.

Cum poți contribui, în biserica ta locală, la diminuarea lucrurilor care ne amenință unitatea? Care sunt aceste tensiuni la nivel local și ce se poate face în privința lor?

Să perseverăm plini de convingere!

Este cunoscut conceptul de „biserică sau viață condusă de un scop”, deși poate mai potrivită ar fi formularea „concentrată pe un obiectiv”. Viața și slujirea lui Pavel, precum și ale colaboratorilor săi și ale celorlalți apostoli exemplifică această concentrare (vezi Filipeni 3:13,14). Rezultatele vorbesc de la sine – Evanghelia s-a răspândit rapid în întreg Imperiul Roman și dincolo de acesta (Coloseni 1:23). Și astăzi este nevoie de aceeași concentrare.

3. Ce obiectiv este descris în Coloseni 4:12,13 și cum poate fi îndeplinit?

Coloseni 4:12,13

¹² Epafras, care este dintre ai voștri, vă trimite sănătate. El, rob al lui Hristos, totdeauna se luptă pentru voi în rugăciunile sale, pentru ca, desăvârșiți și deplin încredințați, să stăruiti în voia lui Dumnezeu.

¹³ Căci vă mărturisesc că are o mare râvnă pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Ierapole.

Epafras a avut probabil un rol important în răspândirea Evangheliei în Colose și în cetățile vecine Laodiceea și Hierapolis (vezi Studiul 1). Salutările și rugăciunile lui pentru aceste biserici au fost fără îndoială o mare încurajare pentru credincioșii de acolo. Rugăciunile lui Epafras aveau un scop clar: credincioșii din Colose să „st[ea] neclintiți în tot ce ține de voia lui Dumnezeu, desăvârșiți și plini de convingere” (Coloseni 4:12, EDCR). Să analizăm mai atent componentele bogate ale acestei rugăciuni (așa cum este redată în versiunea EDCR a Bibliei Cornilescu)!

„Ca să stați neclintiți” – Termenul grecesc înseamnă „a rămâne ferm și nemișcat”, lucru posibil doar pentru cei „întemeiați și neclintiți” în credință și încrezători în adevărul Evangheliei (Coloseni 1:23). Același cuvânt este folosit de mai multe ori de Pavel cu referire la lupta împotriva „uneltirilor diavolului” (Efeseni 6:11) și la rezistența în fața forțelor întunericului prin puterea divină, echipați cu „toată armura lui Dumnezeu” (Efeseni 6:10-18, EDC100; compară cu 2 Timotei 2:19). „Tot ce ține de voia lui Dumnezeu” – Pavel s-a rugat ca credincioșii din Colose să cunoască bine voia lui Dumnezeu, ca să se poarte „într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fi[e] plăcuți în orice lucru” (Coloseni 1:9,10), „potrivit cu tăria slavei Lui” (Coloseni 1:11). „Desăvârșiți” – Acest cuvânt se

referă la perfecțiunea de caracter care se manifestă prin iubirea jertfitoare (Matei 5:44,48) a acelor care nu vor pretinde niciodată că au „și ajuns desăvârși[ți]” (Filipeni 3:12-15). „Plini de convingere” – Această sintagmă înseamnă „a realiza pe deplin sau a duce la îndeplinire”. Este folosită în legătură cu faptul că Avraam era „deplin încredințat” că Dumnezeu avea să facă ceea ce a promis, deși era imposibil din punct de vedere uman (Romani 4:21), și cu faptul că Pavel a fost întărit de Domnul, astfel încât „propovăduirea să fie vestită pe deplin” prin el (2 Timotei 4:17).

În această lume, dar nu parte din ea

4. Citește Coloseni 4:14,15 și 2 Timotei 4:10,11. În ce fel se deosebește Luca de Dima și de ce?

Coloseni 4:14,15

¹⁴ Luca, doctorul preaiubit, și Dima vă trimit sănătate.

¹⁵ Spuneți sănătate fraților din Laodiceea și lui Nimfa, și bisericii din casa lui.

2 Timotei 4:10,11

¹⁰ Căci Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a părăsit și a plecat la Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, Tit în Dalmatia.

¹¹ Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine; căci el îmi este de folos pentru slujbă.

Apostolul Ioan ne spune: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume! Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el” (1 Ioan 2:15). Dragostea lui Luca pentru Isus și împărăția Sa l-a făcut să rămână alături de Pavel până la sfârșit, indiferent ce s-ar fi întâmplat, în timp ce Dima a iubit mai mult lumea aceasta decât lumea viitoare.

5. Ce sfaturi li se dau în următoarele pasaje celor care așteaptă a doua venire?

Marcu 13:32-37

³² Cât despre ziua aceea sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

³³ Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea.

³⁴ Se va întâmpla ca și cu un om plecat în altă țară, care își lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui și poruncește portarului să vegheze.

³⁵ Vegheați, dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața.

³⁶ Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.

³⁷ Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!”

Tit 2:11-14

- ¹¹ Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat
¹² și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie,
¹³ așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.
¹⁴ El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

2 Petru 3:10-14

- ¹⁰ Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.
¹¹ Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,
¹² așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?
¹³ Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.
¹⁴ De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.

Apocalipsa 3:17-21

- ¹⁷ Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,
¹⁸ te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.
¹⁹ Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te!
²⁰ Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.
²¹ Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”

Domnul Isus și apostolii ne avertizează frecvent să „veghelem”, să fim vigilenți și mereu pregătiți pentru venirea Stăpânului, ca să nu fim luați prin surprindere. Din păcate, la fel ca ucenicii care nu au ascultat porunca Domnului

Isus: „Vegheați și rugați-vă” (Marcu 14:38), mulți nu vor face pregătirile necesare. Totul se reduce la cine sau la ce ne stăpânește inima, pentru că nu putem sluji la doi stăpâni.

În mesajul către Laodiceea, Isus Hristos ne oferă o rețetă clară. În primul rând, să ne pocăim de păcatele noastre. În al doilea rând, să ne deschidem inima pentru El și să-L lăsăm să preia controlul, ceea ce apoi (în al treilea rând) ne permite să obținem „aurul” credinței și al iubirii, testate prin încercări și biruințe asupra ispitei.

*Care sunt lucrurile de care Domnul Isus îți cere să te pocăiești în viața ta?
De ce parte a rețetei Sale ai nevoie cel mai mult?*

Un mesaj pentru Laodiceea

6. Compară Coloseni 4:16-18 cu 2:1-3! Gândindu-te la mesajul Domnului Isus pentru Laodiceea (vezi studiul de ieri), ce corelații găsești cu mesajul din Coloseni, epistolă care trebuia citită și în biserica laodiceeană din vremea lui Pavel?

Coloseni 4:16-18

- ¹⁶ După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Biserica laodicenilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodiceea.
- ¹⁷ Și spuneți lui Arhip: „Ia seama să împlinești bine slujba pe care ai primit-o în Domnul.”
- ¹⁸ Urarea de sănătate este cu mâna mea: Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul să fie cu voi! Amin.

Coloseni 2:1-3

- ¹ Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup;
- ² pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos,
- ³ în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.

Când privim la istoria poporului lui Dumnezeu de-a lungul veacurilor, vedem cum apar din nou și din nou aceleași probleme. Profetii au muștrătat poporul Israel pentru dorința lui de a se închina asemenea lumii și l-a îndemnat la pocăință înainte să fie prea târziu. Isaia chiar a exclamat cu regret: „Vai, cetatea aceea credincioasă, cum a ajuns o curvă!” (Isaia 1:21) și i-a chemat pe oameni să se întoarcă la Dumnezeu pentru iertare și curățire (Isaia 1:16-20). Atât Ioan Botezătorul (Matei 3:2,8-10), cât și Isus Hristos (Matei 4:17; 12:33-37) i-au chemat pe iudei să se pocăiască și să aducă roade care să treacă testul judecății finale. Apostolii au transmis un mesaj similar (Faptele 2:38; 3:19; 17:30; 2 Corinteni 7:9,10).

7. Compară Isaia 60:1-3 cu Apocalipsa 18:1-4 și Isaia 62:1-5 cu Apocalipsa 19:7,8! Ce asemănări există între mesajele din cele două cărți?

Isaia 60:1-3

- ¹ Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.
- ² Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negură mare, popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.
- ³ Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați, în strălucirea razelor tale.

Apocalipsa 18:1-4

- ¹ După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.
- ² El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei pășări necurate și urâte;
- ³ pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.”
- ⁴ Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Isaia 62:1-5

- ¹ „De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până nu se va arăta mântuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie care s-aprinde.
- ² Atunci neamurile vor vedea mântuirea ta, și toți împărații, slava ta; și-ți vor pune un nume nou pe care-l va hotărî gura Domnului.
- ³ Vei fi o cunună strălucitoare în mâna Domnului, o legătură împărătească în mâna Dumnezeului tău.
- ⁴ Nu te vor mai numi „Părăsită” și nu-ți vor mai numi pământul un pustiu, ci te vor numi: „Plăcerea Mea este în ea”, și țara ta o vor numi „Beula”, „Măritată”, căci Domnul Își pune plăcerea în tine, și țara ta se va mărita iarăși.
- ⁵ Cum se unește un tânăr cu o fecioară, așa se vor uni fiii tăi cu tine; și cum se bucură mirele de mireasa lui, așa Se va bucura Dumnezeul tău de tine.

Apocalipsa 19:7,8

- ⁷ Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit

⁸ și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)

Dumnezeu va uni cerul și pământul. Dar, din cauza marii lupte, acest lucru trebuie realizat în mai multe etape: (1) La Calvar, Satana a pierdut orice afecțiune pe care ființele cerești o mai aveau față de el (Ioan 12:31). (2) Prin lucrarea Domnului Hristos de judecată din sanctuarul ceresc, cei din poporul lui Dumnezeu sunt „desăvârșiți în orice lucru bun, ca să fac[ă] voia Lui” (Evrei 13:21), și sunt pregătiți pentru cer. (3) Prin judecata din timpul mileniului și prin judecata finală, de după mileniu, toate întrebările rămase își vor primi răspunsul final, iar păcatul și păcătoșii nepocăiți sunt distruși în iazul de foc ce curăță și pământul (Apocalipsa 21:8). (4) Numai când păcatul va lua sfârșit, cerul și pământul pot fi în sfârșit unite (Apocalipsa 21:3)

Ce poți face tu însuși (fără să te uiți la alții) ca să-I rămâi credincios lui Dumnezeu și adevărului pe care El ni l-a dat? Adică ce alegeri faci care arată cu adevărat cui Îi aparține inima ta?

Un gând de încheiere

„Ființa care s-a predat lui Hristos devine fortăreața Lui, pe care El o păstrează într-o lume răzvrătită și vrea ca nicio altă autoritate să nu fie recunoscută acolo, decât a Sa. Un suflet luat astfel în stăpânire de puterile cerești nu poate fi biruit de asalturile lui Satana. Dar, dacă nu ne supunem stăpânirii lui Hristos, vom fi stăpâniți de cel rău. În mod inevitabil, noi trebuie să fim sub controlul uneia sau alteia dintre cele două puteri care se luptă pentru supremația lumii. Nu este necesar să alegem de bunăvoie să servim împărăției întunericului, ca să ajungem sub stăpânirea ei. N-avem decât să neglijăm să ne aliem cu împărăția luminii. Dacă nu conlucrăm cu puterile cerești, Satana va lua în stăpânire inima și va face din ea locuința lui. Singura apărare împotriva răului este locuirea lui Hristos în inimă, prin credință în neprihănirea Lui. Numai când suntem legați strâns de Dumnezeu putem rezista efectelor nesfințite ale iubirii de sine, ale îngăduinței de sine și tendinței spre păcat. Noi ne putem lăsa de multe obiceiuri rele și, pentru câțva timp, putem da la o parte tovărășia lui Satana; dar, fără o legătură vie cu Dumnezeu, prin predarea noastră față de El în fiecare clipă, putem fi biruiți. Fără o cunoaștere personală a lui Hristos și o comuniune continuă cu El, suntem supuși bunului plac al lui Satana și până la urmă vom împlini pretențiile lui” (Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus, p. 324).

Zilnic: 2 Regi 20 – 1 Cronici 1; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 8, „Robi ai apetitului” – „Biruință prin Hristos”

1. Cu ce a umplut Manase Ierusalimul de la un capăt la altul?
2. Ce poruncă a dat Iosia întregului popor?
3. Cum s-a purtat Evil-Merodac cu Ioachin?
4. Pe vremea cui s-a împărțit pământul?
5. Cine va intra pe porți în cetate?